

עפ"ג 54285-07-25 - מדינת ישראל נ' פלוני

בבית המשפט העליון

עפ"ג 54285-07-25

לפני:

כבוד השופט דוד מינץ
כבוד השופטת יעל וילנר
כבוד השופט יחיאל כשר

המערערת:
נגד

מדינת ישראל

המשיב:

פלוני

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנוף
הגליל-נצרת (השופט ד' צרפתי) בת"פ
2027-04-24 מיום 29.5.2025
כ"ד אלול התשפ"ה (17 ספטמבר 2025)
עו"ד עמרי כהן
עו"ד פהים דאוד

תאריך ישיבה:
בשם המערערת:
בשם המשיב:

עו"ס ענבר בן יצחק

בשם שירות המבחן
לנוער:

פסק-דין

השופט דוד מינץ:

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בנוף הגליל-נצרת (השופט ד' צרפתי) בת"פ 2027-04-24 מיום 29.5.2025 בו הושתו על המשיב בין היתר 28 חודשי מאסר בפועל בגין ביצוע עבירות של ייצור נשק (מספר מקרים); החזקת נשק (מספר מקרים); ירי מנשק חם (מספר מקרים); הסתה למעשה טרור; וגילוי הזדהות עם ארגון טרור.

הרקע לערעור

1. המשיב הורשע על פי הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן הכולל שלושה אישומים. על פי האישום הראשון, כחודשיים לפני מלחמת חרבות ברזל, החל המשיב להתעניין בדרכי ייצור של מטעני חבלה מאולתרים. לשם כך גלש במרשתת במטרה לתור אחר מידע והנחיות להכנתם. בהמשך חבר המשיב לשותף והשניים קשרו קשר לייצר מטעני חבלה מאולתרים. לצורך ייצור מטעני החבלה, רכשו המשיב ושותפו בצוותא, במהלך חודש דצמבר 2023, חלקי צנרת, ברגים, זיקוקים וציוד נוסף, וייצרו יחדיו בהזדמנויות שונות מספר מטעני צינור מאולתרים, שהינם נשק על פי הגדרתו בדין, ושכוחם להזיק לאדם. ביום 19.12.2023 בסמוך לשעה 21:00, הגיעו המשיב ושותפו אל מתחם בית הספר המקיף-חט"ב בדבוריה, במטרה לייצר במתחם בית הספר מטעם חבלה מאולתר. עם תום ייצור המטען השניים הציתו והשליכו אותו אל תוך פתח מתחת לאחד ממבני בית הספר. מיד לאחר פיצוץ המטען נמלטו השניים מהמקום.

2. באישום השני מסופר כי בין השנים 2022-2024 נהג המשיב לנסוע לביקורים בבית משפחת אביו בכפר אל-פונדוקומיה שבאיו"ש. במהלך תקופה זו, ובפרט בין החודשים דצמבר 2022 - ינואר 2024, בעת ביקוריו בפונדוקומיה, החזיק המשיב בכלי נשק מסוגים שונים, ובהם 16M וקרלו מאולתרים ואף ירה בהם במספר הזדמנויות. המשיב נהג לתעד עצמו כשהוא מחזיק באותם כלי נשק ויורה. בחלק מן המקרים ירה המשיב בכלי הנשק בשטחים פתוחים ובמקרים אחרים בלב שכונות מגורים בפונדוקומיה. במספר מקרים החזיק המשיב את כלי הנשק וביצע ירי כשהוא לובש מדים ועונד על ראשו סרט של גדודי "עז-אדין אל קסאם", הזרוע הצבאית של ארגון הטרור חמאס. במקרים אחרים החזיק המשיב כלי נשק והצטלם עמם ליד אנדרטה בפונדוקומיה להנצחת פעילי טרור מטעם ארגון הטרור הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני. באופן ספציפי נאמר כי ביום 30.6.2023 נסע המשיב יחד עם שניים מחבריו לפונדוקומיה ובמהלך שהותם שם, החזיק בצוותא עם חבריו רובים, והם תיעדו עצמם עושים כן. כן ביצע השלושה ירי ברובים בשטח פתוח.

3. באישום השלישי מסופר כי בזמנים הרלוונטיים לכתב האישום היו בבעלות המשיב חשבונות ברשתות החברתיות "פייסבוק" ו"טיקטוק". בחשבונות אלו פרסם דברי אהדה, שבח, תמיכה והזדהות רבים עם ארגון הטרור חמאס ועם ארגון הטרור הג'יהאד האסלאמי הפלסטיני. את זאת עשה בין היתר על ידי פרסום סרטונים ותמונות למיניהם ברשתות.

4. בהיות המשיב יליד 1.8.2006 שביצע את העבירות בעודו קטין, כבן 16 ו-17, הוזמן תסקיר שירות מבחן בעניינו. על פי המפורט בתסקיר, המשיב, הבכור מבין ארבעה אחים, תלמיד כיתה י"ב בעת מעצרו, התגורר עם משפחתו בבית סביו בדבוריה. עובר למעצרו עבד במאפייה שבבעלות דודו וסייע בפרנסת משפחתו, מאחר שלאביו, תושב איו"ש, לא חודש אישור הכניסה לישראל לאחר טבח השבעה באוקטובר. התרשמות שירות המבחן מהמשיב הייתה כי על אף הודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן, ההודאה הייתה חלקית, כשהתייחסותו לעבירות הייתה מצומצמת ולאקונית. הוא הפחית מאחריותו, לא

הפנים את חומרת מעשיו והתנהגותו. הוא הכחיש כי המניע למעשיו היה לאומני. הכחיש הזדהות עם ארגוני טרור כשלטענתו מטרת פרסומיו ברשתות החברתיות הייתה רק לזכות ב"לייקים" ואהדה. נוכח כל אלה התרשם שירות המבחן מקיומם של גורמי סיכון משמעותיים, הנלמדים, בין היתר, מהקושי של הוריו להציב לו גבולות; מהקושי שלו לקיים יחסי אמון עם הזולת; ומהעובדה שניהל קשרים עם אנשים קיצוניים בסביבתו שהביאו אותו לאמץ ערכים קיצוניים. אל מול דברים אלו, שקל שירות המבחן את גורמי הסיכוי, הכוללים מערכת משפחתית תומכת ומגויסת ותפקוד לכאורה נורמטיבי של המשיב אשר למד ועבד טרם מעצרו. בשקלול כולל של גורמי הסיכון אל מול גורמי הסיכוי, אופי וחומרת העבירות, התייחסותו של המשיב אליהן והתקופה הממושכת בה היה המשיב נתון במעצר, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית לגביו.

5. נוכח האמור, כמו גם נוכח חומרת העבירות ואופיין של העבירות בהן הורשע המשיב, המערערת בקשה להשית עליו 7.5 שנות מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. מנגד ביקש בא-כוח המשיב להתחשב בגילו הצעיר של המשיב; בכך שעבירות הנשק בוצעו באיו"ש; במשפחתו הנורמטיבית של המשיב; בכך שככלל לא מוגשים כתבי אישום נגד קטינים בגין פרסומים ברשתות; בתנאי מעצרו הקשים; ובסיכויי שיקומו בעתיד. על כן הוא עתר להטלת עונש מאסר בפועל של כ-14 חודשים תוך שינוי סיווגו של המשיב מאסיר ביטחוני לאסיר רגיל. לבסוף בית המשפט החליט להשית עליו כאמור 28 חודשי מאסר בפועל, 10 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך של 5,000 ש"ח.

6. בערעורה טוענת המערערת כי העונש שהוטל על המשיב רחוק מלשקף נכונה את חומרת מעשיו. בשים לב לתקופה שבה נעברו העבירות - רובן לאחר פרוץ מלחמת חרבות ברזל; לריבוי המעשים; לאפיונם וחומרתם; ולהתרשמות שירות המבחן מהמשיב, היה מקום להשית עליו עונש חמור בהרבה, למרות גילו הצעיר. נטען כי "צו השעה" הוא להטיל ענישה מחמירה בעבירות מסוג זה שביצע המשיב ויש להעביר מסר ברור וחד-משמעי בדמות ענישה מרתיעה וחמורה על מי שמעז לבצע עבירות מהסוג המדובר. זאת גם בהתחשב בעברו הפלילי הנקי של המשיב. מה גם, שהעונש שהוטל אינו תואם את מדיניות הענישה הנוהגת אף ביחס לקטינים וצעירים. משכך, על בית המשפט להחמיר בעונשו של המשיב.

7. תחילה יצא הסניגור חוצץ נגד המערערת בקשר למועד שבו הגישה את ערעורה, דבר שסיכל את הדיון בשחרור המשיב על תנאי. כן הדגיש בטיעונו את סיווג המשיב כאסיר ביטחוני, דבר שמקשה מאוד על שהותו בבית הסוהר בו הוא שוהה בקרבת עצורים ביטחוניים ואף חלה שלוש פעמים במחלת הגרדת. סיווג זה אף גרר אחריו התנהלות מחפירה מטעם גורמי שירות בית הסוהר אשר הוביל את המשיב לדיון בערעור במשך שלושה ימים מבלי שניתן לו כל מזון והוא אף הוכה ללא הרף. לגופו של עניין נטען כי עבירות החזקת הנשק לא בוצעו על רקע טרור או על רקע אידיאולוגי, ואף לא נטען כך בבית המשפט המחוזי. גם הירי לא בוצע על רקע מעין זה, אלא כנהוג באיו"ש בתקופת החגים וכביטוי

לשמחת החג. המשיב גם לא פגע ולא התכוון לפגוע באיש. באותה מידה ההתייחסות אל המשיב בכל הנוגע לעבירות ההסתה היא מוגזמת והוצאה מהקשרה. על כן, אין כל מקום להחמיר עם המשיב. אדרבה, יש לאפשר לו להיכנס למסלול של שחרור מוקדם כפי שמתבקש מהתייחסותו כיום ומגילו הצעיר.

דיון והכרעה

8. הלכה היא עמנו מקדמת דנא כי ערכאת הערעור אינה נוטה להתערב בעונש שגזרה הערכאה הדיונית, הן לחומרה והן לקולא, אלא במקרים בהם ניכרת חריגה קיצונית ממדיניות הענישה הנוהגת או כאשר נפלה טעות מהותית ובולטת בגזר הדין (וראו לאחרונה: עפ"ג 16978-07-25 מדינת ישראל נ' סעאידה, פסקה 9 (18.8.2025); עפ"ג 30614-12-24 מדינת ישראל נ' סברה, פסקה 10 (20.7.2025); עפ"ג 34074-12-24 עטאללה נ' מדינת ישראל, פסקה 6 (11.6.2025)). נראה אכן, כי מקרה זה נכנס לגדרם של אותם מקרים המחייבים התערבות.

9. כאמור לעיל, מדובר בריבוי מקרים בהם החזיק המשיב כלי נשק שונים וירה בהם. אף אם לא נקשור בין האהדה שגילה המשיב לארגוני הטרור לבין ביצוע עבירות הנשק, מדובר בעבירות רבות וחמורות ביותר. הטענה שהעבירות בוצעו בעיקר בתחום איו"ש וכביטוי שמחה לחגים, מהווה אך נחמא פורתא. קל וחומר בן בנו של קל וחומר שעה שהמשיב הכין והפעיל מטען נפץ בתוך בית ספר בתחומי דבוריה. בכל מקרה, קשה עד מאוד לנתק את עבירות הנשק מתמיכתו בארגוני הטרור בריש גלי.

10. בשנים האחרונות פסיקת בתי המשפט התוותה החמרה בעבירות נשק (ראו מני רבים: עפ"ג 31044-06-25 מדינת ישראל נ' זיוד, פסקה 3 (7.9.2025); עפ"ג 24825-03-25 אבו זראקי נ' מדינת ישראל, פסקה 8 (3.8.2025); עפ"ג 5170/23 קובס נ' מדינת ישראל, פסקאות 20-19 (22.10.2023)). מדובר בעבירות חמורות ביותר, היוצרות סכנה מוחשית לסדר הציבורי ולתחושת הביטחון הכללית של הציבור, והמהוות קרקע פורייה לעבירות נוספות (עפ"ג 38889-05-25 מדינת ישראל נ' אבו קמל, פסקה 3 (9.6.2025)). הן חמורות פי כמה במקרה זה, שעה שהמשיב כאמור הפעיל בפועל מטען חבלה בתחומי בית ספר וגילה בכך שמורת הדין ממנו והלאה (ראו והשוו: עפ"ג 3728/22 מסאלחה נ' מדינת ישראל, פסקאות 12-11 (9.8.2022); עפ"ג 6235/22 מדינת ישראל נ' חסארמה, פסקה 9 (21.6.2023); עפ"ג 5684/22 פלוני נ' מדינת ישראל, פסקה 35 (20.4.2023)). העונש שהושת על המשיב אינו הולם חומרה זו, ומקל עמו באופן חריג.

11. על כן, חרף גילו הצעיר, מהדין להחמיר בעונשו. עם זאת, בשים לב להלכה שאין זו דרכה של ערכאת הערעור למצות את הדין עם נאשם (וראו לאחרונה: עפ"ג 6629/23 מדינת ישראל נ' סולומון, פסקה 29 (19.8.2025); עפ"ג 1024/24 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 15 (21.7.2025)), נעמיד

את עונש המאסר בפועל על 40 חודשים. יתר רכיבי העונש יעמדו על כנם.

12. בשולי הדברים, כאמור לעיל, בא-כוח המשיב העלה טענות קשות באשר להתנהלות שירות בתי הסוהר כלפי המשיב. חזקה עמנו שהעניין ייחקר ויבדק על ידי הרשויות המתאימות כפי שמתחייב בדין. מכל מקום, אין זו האכסניה המתאימה לבירור טענות אלה.

ניתן היום, ח' תשרי תשפ"ו (30 ספטמבר 2025).

יחיאל כשר
שופט

יעל וילנר
שופטת

דוד מינץ
שופט